

Klawweri meister, käs haigusse läbbi ihhö ja waimo polest jo nödrafs lainud, ei sanud vettisse jutust arru, mōtles, et ta ehk wahhest head tahhab sowida. Agga naesterahwa jutto järrele moistis minno sōbber warfi kawwalust árra, füssis: Ons teil selle klawweri meistri fäest middagi párida? Pettis ehmatas. Klawweri teggi ale ütles mo sōbber: Meie olleme sōbrod selle mehhega, käs pari aasta eest teie jures ellas, — nimmetas mo nimme ja ráfis minnust mōnda muud. Oh Jummal! öhkas klawweri teggia, ma tahhan teile ráfida. Se herra on mulle selle klawweri peale 40 rubla laenand, ja ma ei joua temmale árramafsta, ennego klawweri ollen árramünud. Nüüd ta tahhab sedda tühja hinna eest sada, ehk lubbab auksjoni peale anda. Siis same õigeks, ütles mo sōbber, ma ollen tulnud teie jure üht klawwerit tellima ja tahhan teile hea melega ühhe ossa ette maksa. Siin on 40 rubla, et woite selle mehhega tassa sada. Teine sai omma rahha ja piddi omma teed minnema. Siis

ráfis mo sōbber, et ta minno fanna peale omma sakste jures tellinud 100 rubla ette maksmisseks, et ta woiks tôle hakkata, ja andis fa need 60 rubla ta fätte. Se klawwer piddi 150 rubla wäärt tehtud sama.

Klawweri meister kulas ja ei lausund sanna, agga silma wessi joofsis mōda palgid mahha. Mo sōbber läks árra, ogga rõõm ja önnistamised jäid maiasse. Sesuggune árraminneminne on tödeste önnistus! Oh et iggaüks meie seast ükskord sestsinnatfest ma ilmost nenda árra saaks mindud.

Monne hea näddala várrost olli klawwer seál, kuhho sedda tellitud, olli hopis illusom ja parrem kui olli arvatuud. Tännolik meel ja rõõm ollid je tó jures abbiks ja nöuks olnud. Za sai omma 50 rubla ja 30 rubla veel peale sedda. Sedda rõmo!

Selsammal öhtul olli nende sakste jures suur wöeraspiddo, ja uus klawwer piddi oma heält fuulda andmo. Ja et iggaüks sedda 200 rubla wäärt ütles ollewad, siis